

The Municipal Committee v. The Industrial Tribunal, Punjab, ect.
(Sandhwalia, J.)

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1973)1

ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਦਲੀਲ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭ-ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਹ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੰਦਰਾਜ਼ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅੰਤਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਉਹ ਤਰਲ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

The Municipal Committee v. The Industrial Tribunal, Punjab, ect.
(Sandhwalia, J.)

ਸਿਵਲ, ਫੁਟਕਲ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ.

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਆਦਿ।—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3502

ਅਕਤੂਬਰ 28, 1970।

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV)- ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 2,4—ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮ (1957)- ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਨਿਯਮ 71 ਅਤੇ ਫਾਰਮ 'ਐੱਲ'—'ਲੋਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ' ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ—ਅਜਿਹੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ-ਹੜਤਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ-ਕੀ ਹੁਕਮ ਟੋਰੀ -'ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੂਪ 'ਐਲ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ-ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੜਤਾਲ-ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਾਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਜਿਹੜੇ ਆਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 24 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਭਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਹੜਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰੋਤੀ ਲਈ ਫੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ), (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1)। ਇਹ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ (ਸੈਟਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1957 ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ 71 ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ , ਜਿਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ 'L' ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ

The Municipal Committee v. The Industrial Tribunal, Punjab, ect.
(Sandhwalia, J.)

ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੜਤਾਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਐਲ' ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। (ਪਰਾ ੭)

ਕਿੱਥੇ, ਕਿੱਥੇ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਐਲ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਕੁਝ ਮੰਗਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੜਤਾਲ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 'ਗੰਭੀਰ ਕਦਮਾਂ' ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਰਦੇ ਵਾਲੀ ਧਮਕੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਜਿੱਥੇ ਹੜਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਹੈ - ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਟੀਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੜਤਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। (ਪਰਾ 9)

ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ 15 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਬੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਮ.ਈ.ਐਮ. ਪੁੰਚੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਵੀ

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ "ਬੀਨੂਰਾ ਅਤੇ ਜੇ ਸੀ ਵਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.-ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ 12 ਮਈ, 1967 ਤੱਕ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 27 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਨਜ਼ਰਵੈਸੀ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ, ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਸਫਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ

The Municipal Committee v. The Industrial Tribunal, Punjab, ect.

(Sandhwalia, J.)

ਮਿਆਦ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੰਭੀਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੰਗਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ” ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। -11 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਮ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ ਹੜਤਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 22 (ਬੀ) ਅਤੇ 24 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 40 ਸਵੀਪਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਮੋਰਚਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਰਤ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਫਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। , ਆਦਿ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਮੇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਕੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ 40 ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਹੜਤਾਲੀ ਕਾਮੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 15 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

(2) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 26 ਮਾਰਚ, 1967 ਦੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-

The Municipal Committee v. The Industrial Tribunal, Punjab, ect.
(Sandhwalia, J.)

ਕਮੇਟੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਗ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(3) ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 24 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੜਤਾਲ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਅਹਿਮ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਭਟਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਟਕ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਥਿਤੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(n)(v) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“2(n) 'ਜਨ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ-

- (i) * * *
- , (ii) *
- (111) * * *
- (iv) ■*.*।''

(v) ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਸਵੱਛਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ, ਇਸਲਈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22, 24 ਅਤੇ 26 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਸ: 22. ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ। -(1) ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ-
(a) ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ

The Municipal Committee v. The Industrial Tribunal, Punjab, ect.
(Sandhwalia, J.)

ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ. ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮ, 1957, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"71. ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। —(1) ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਫਾਰਮ ਐਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1), 1 ਦੇ ਅਧੀਨ 1 ਐਸਟ੍ਰਾਈਕ 'ਤੇ ਓਫਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, 1 ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਕੌਨਸਿਲੀਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮ 'L' ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਪਿਆਰੇ ਸਰ/ਸਰਜ਼,

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1/ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੜਤਾਲ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ/ਅਸੀਂ 19 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੇਹਾਂ ,
ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ.

ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ.

(ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਨੁਮਾਇੰਦੇ - ਮਤੇ 'ਤੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਨੌਬੀ ਹੈ।)"

.....,
ਨਿਯਮ 71 ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਧਾਰਾ 22(1) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ 'ਫਾਰਮ' 'L' ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ-ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਕੁਦਰਤ

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 24 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਭਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਹੜਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਫਿਰੋਤੀ ਲਈ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ), (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 22(1)। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ 71 ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਟੀਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਫਾਰਮ 'L' ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੜਤਾਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ-ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੜਤਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਹੋਰ।

(8) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 22, ਨਿਯਮ 71 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਫਾਰਮ 'ਐਲ' ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 26 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫਾਰਮ 'ਐਲ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਇਹ ਫਾਰਮ 'L' ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸਾਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਲੋੜ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ - **ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਵਦਰ ਝਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ**

(1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 14 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ^ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।
ਐਕਟ ਦੇ 26.

(9) ਲਿਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਸੀ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖਤ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੀ ਨੋਡਿਓ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਨ੍ਹਾਂ' ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਸ ਖਾਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਹੜਤਾਲ' ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ. ਇਹ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਵੈਂਟ ਸੰਚਾਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਆਮ ਹੜਤਾਲ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਹੋਰ ਢੰਗਾਂ ਦੇ ਉਲਟ 'ਹੜਤਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ 'ਹੜਤਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਪੇਟੈਂਟ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲਾਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ *ਘਿਰਾਓ*, *ਧਰਨੇ*, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੰਭੀਰ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਖਤਰਾ, ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੜਤਾਲ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਟੀਕ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੇਵਾ ਕਰਮਚਾਰੀ. ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਲੱਗ A ਨੇ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1958 ਪੇਟ 51.

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ(1973)1

ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੀਵਾਨ ਬਹਾਦੁਰ ਰਾਮਗੋਪਾਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨ ਬਹਾਦੁਰ ਰਾਮਗੋਪਾਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ (2) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਯਮ, 1950 ਦੇ ਨਿਯਮ 52(1) ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 71 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

-

“ਫਾਰਮ 'ਈ' ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 1957 ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟਸ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ

71 ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਨੋਟਿਸ ਸਾਬਕਾ. M. 7 ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ 52 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ 'ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਨੋਟਿਸ ਸਾਬਕਾ. ਐੱਮ. 7, ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਬਰਾਬਰ ਭਾਰ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਟਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਪਗਨਡ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ' ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਜਰਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੜਤਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 14 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੜਤਾਲ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।

(2) (1958) 2 LLJ 115.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫਿਰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ:- ILR Punjab and Haryana (1973)1

" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ Exh ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਏ. 15, ਉਹ ਹੜਤਾਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, ਲੋਕਲ ਫੰਡ ਅਕਾਊਂਟਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅੜੀ ਰਹੀ। ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੀ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੜਤਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਖੁਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ, ਆਪਣੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਐਕਸ.ਐਚ. A 24. ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ।

ਇਹ ਹੈ. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਢਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰਾਈਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਨਲਟੀ ਮੈਟ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਅੜੀ ਰਹੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਖਿਰਕਾਰ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨਵਾਉਣ ਲਈ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਭਾਵ, 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ 12 ਮਈ, 1967 ਤੱਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ” ■ \

(11) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 1 ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਈਜੀ ਨੇਵੀਗੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ (3) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣ ਸਨ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ -

ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜੇ. ਯੂ. ਯੂਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੜਤਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅੰਤਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। * * *. ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਰਤਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੜਤਾਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ; ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਦੀ

ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

-<

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਟੀ.ਐੱਸ. ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ, ਈ.ਟੀ.ਸੀ.— ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਆਈਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2934

4 ਨਵੰਬਰ 1970 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 61(1) (c) ਅਤੇ 61(2)— ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੋਡਡ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ - ਕੀ ਧਾਰਾ 61(1) (c) ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।) —ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ—ਕੀ ਧਾਰਾ 61(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਧ ਹੈ।